

După ce trece de miezul de noapte

de Benone Burtescu

După ce trece de miezul de noapte
peste tot ce tace parcă sunt domn.
Număr din trei în trei apoi din șapte în șapte
răsuflările și tresăririle fetei mele prin somn.
Mă plec cu obrazul în iarbă dând de-un pui de greiere
Îl rog să-i cânte ceva ca să viseze frumos...
Rog vântul să bată mai încet în ferestre să n-o sperie,
Rog stelele să-i umbrească genele mai luminos.
O strig pe nume atât cât să înflorească
între obraji un zâmbet neegal,
Atât cât printre gene să i se bănuiască,
armonia de noapte a unui cântec astral.
Doamne, cât de frumos este râsul ei și-n somn!...
Fetele cerului stele, vin în ferești să îl asculte,
De drag, număr din șapte în șapte neuniform
Frumusețile ei ce nu le mai știu de multe...
Păsările prin ramuri pâlpaie spre alb de zori presimțire,
Plâng fericit peste fata mea, atâta nesomn de iubire...